

РЕШЕНИЕ

№ 866

гр. София, 09.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

**ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева
Слава Гьошева**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10151** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите срещу решение № 3885 от 26.08.2024 г., постановено по НАХД № 4259/2024 г., по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 134 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 002141/20.04.2023 г., издадено от А. Д. - член на КЗП, оправомощен със заповед № 28/13.01.2023г. на председателя на КЗП, с което на основание чл. 210а от ЗЗП на „СТИК-КРЕДИТ“ АД, ЕИК:[ЕИК] е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 21 000 (двадесет и една хиляди) лева за нарушение на чл.68в вр. чл.68г, ал.4 вр. чл.68д, ал.1, пр.1 ЗЗП.

Касаторът Комисията за защита на потребителите счита, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Счита за неправилен изводът на СРС, че актосъставителят и наказващият орган некоректно са посочили мястото на извършване на нарушението, а именно: [населено място], доколкото в процесното наказателно постановление са посочени достатъчно данни за мястото на осъществяване на нарушението, като с оглед особеностите и динамичността на интернет средата изрично е вписан електронния адрес на подателя, адресанта на търговското съобщение, на рекламното послание. Счита за неправилен

изводът на въззивния съд, че не са спазени императивните правила, свързани с определянето на компетентен орган, като с оглед разпоредбата на чл. 48, ал. 3 от ЗАНН компетентен да образува административнонаказателното производство е съответната структура на КЗП в [населено място]. Твърди, че в случая се касае за прилагана от дружеството заблуждаваща търговска практика чрез предоставянето на невярна информация на интернет страницата, като рекламното съобщение е насочена към неограничен и неопределен кръг потребители, адресати на услугата. Излага доводи, че проверката е извършена от експерти на специализираната администрация на Комисията в [населено място], като компетентна структура за реализиране на административнонаказателната отговорност, доколкото в структурата на административния орган е създадена специализирана дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“, като съгласно чл. 18, т. 2 от Устройствения правилник на Комисията за защита на потребителите същата е с правомощия да анализира и следи българското интернет пространство с цел своевременно откриване и установяване на нелоялни търговски практики. Претендира се отмяна на обжалваното решение и присъждане на разноски.

Ответникът – „СТИК-КРЕДИТ“ АД, чрез процесуалния си представител адв. А. Д. в писмен отговор оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност. Излага доводи, че изцяло се споделят доводите на съда за неправилно посочване на мястото на извършване на нарушението. Счита, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган, което е нарушение на чл.47 – чл.48 от ЗАНН, доколкото когато нарушението е извършено в киберпространството, компетентен да разгледа преписката е наказващият орган, в чийто район е постоянният адрес на нарушителя или адресатът на управление на едноличния търговец или юридическото лице. Излага доводи, че А. Г. Д. – член на Комисията за защита на потребителите не е валидно оправомощен да издава такива актове. Твърди, че АНО е допуснал нарушение на чл.52, ал.4 от ЗАНН вр. с чл.193, т.3 от ЗЗП, т.к. в НП липсва посочване и обсъждане на възраженията на жалбоподателя. Ответникът счита, че АНО не е събрал доказателства и не е извършил изчерпателна проверка в хода на административнонаказателното производство, които да доведат до извода за несъмнено доказано нарушение. Счита, че НП не съдържа всички необходими реквизити, което представлява нарушение на чл.57, ал.1 от ЗАНН. Посочва, че с оглед липсата на събрани доказателства, не се установява кумулативното наличие на трите елемента от фактическия състав. Моли съда в случай, че реши да отмени решението на СРС и да потвърди НП, да намали наложеното спрямо „СТИК-КРЕДИТ“ АД наказание за явно несправедливо. Претендира разноски.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК

и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че във връзка с контролни правомощия на 25.01.2023 г. в обект на КЗП била извършена проверка на интернет страницата <https://stikcredit.bg/>, използвана от дружеството „СТИК-КРЕДИТ“ АД за предоставяне на небанкови финансови услуги от разстояние. Било установено, че процесното юридическо лице предоставяло потребителски кредити от разстояние на физически лица, като същото било вписано в ТРРЮЛНЦ с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], пл. „О.“ № 13 Б.

В хода на проверката било констатирано, че на посочения по-горе интернет сайт е наличен „Представителен пример за кредит на вноски от 700 лева и срок на погасяване до 4 месеца: Лихвата по кредита е в размер на 53,28 лв., която се изплаща на 4 равни, месечни вноски по 188,32 лв. общата сума за връщане е 753,28 лв., годишният лихвен процент (ГЛП) е 40,84 %, а годишният процент на разходите (ГПР) е 42,58 %. Такса разглеждане е 0 лева, такса отпускане е 0 лева, административни такси 0 лева“. Проверяващите забелязали, че в този представителен пример липсвала информация, че при непредставяне на обезпечение потребителят дължи неустойка, което би оскъпило кредита, в резултат на което и бил грешно посочен размерът на годишния процент на разходите.

Резултатите от проверката били инкорпорирани в констативен протокол от 25.01.2023г. Служителите на КЗП достигнали до извод за извършено административно нарушение от страна на дружеството - жалбоподател, изразяващо се в нелоялна търговска практика. В законоустановения срок св. С. Т. в присъствието на двама свидетели съставил на юридическото лице АУАН. Актът бил връчен на представител на дружеството на 07.03.2023 г., като в него било изрично посочено, че датата на нарушението била 25.01.2023 г., а мястото на неговото извършване - [населено място]. Писмени възражения постъпили в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на „СТИК-КРЕДИТ“ АД било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 21 000 (двадесет и една хиляди) лева, на основание чл.210а ЗЗП за извършено нарушение на чл.68в, вр. чл.68г, ал.4 вр. чл.68д, ал.1, пр.1 от ЗЗП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в неправилно посочване на мястото на извършване на нарушението, доколкото в процесното НП е определено място на нарушението [населено място], но това не е така. Ясно се вижда, че търговецът е със седалище и адрес на управление [населено място]. В С. е извършена единствено проверката по случая, но това не означава, че нарушението е извършено в този град. Въззивният съд е счел, че не са спазени императивните правила, свързани с определянето на компетентен орган, като административнонаказателната преписка е била образувана и разгледана от некомпетентен административен орган. Изложил е доводи, че АНО е приложил правилно материалния закон предвид наличието на осъществен от обективна страна състав на административно нарушение.

Предвид установеното съдът намира, че при преценка на събраните доказателства не са допуснати нарушения. Съображенията на касатора в тази насока намира за неоснователни и неподкрепени от установеното. При преценка на събраните доказателства съдът ги е обсъдил всестранно, обективно и пълно.

Съдът е обсъдил събраните по делото доказателства и гласните и писмени доказателствени средства, както и приложените документи по административната преписка. По делото категорично е установено, че дружеството „СТИК-КРЕДИТ“ АД, на собствената си интернет страница <https://stikcredit.bg/> е наличен „Представителен пример за кредит на вноски от 700 лева и срок на погасяване до 4 месеца: Лихвата по кредита е в размер на 53,28 лв., която се изплаща на 4 равни, месечни вноски по 188,32 лв. общата сума за връщане е 753,28 лв., годишният лихвен процент (ГЛП) е 40,84 %, а годишният процент на разходите (ГПР) е 42,58 %. Такса разглеждане е 0 лева, такса отпускане е 0 лева, административни такси 0 лева“. В този представителен пример липсва информация, че при непредставяне на обезпечение потребителят дължи неустойка, което би оскъпило кредита, в резултат на което и бил грешно посочен размерът на годишния процент на разходите.

Горното въззивната инстанция намира за въвеждаща в заблуждение потребителя, и в този смисъл нелоялна търговска практика, водеща до вземане на решение от потребителя, което той не би взел без използването на тази търговска практика. С оглед изложеното е формиран изводът, че дружеството-жалбоподател е осъществило от обективна страна състава на нарушението, което му е вменено /макар и не в [населено място], а в [населено място]/, а субективната страна на деянието не следва да се обсъжда, тъй като нарушителят е юридическо лице.

Разгледана по същество, жалбата е основателна. Решението на СРС следва да бъде отменено.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е неправилно.

В АУАН и НП като дата и място на извършване на нарушението са посочени: 25.01.2023 г. в [населено място]. Същевременно, седалището и адресът на управление на санкционирания търговец е в [населено място]. Предвид така установеното настоящият състав намира, че действително възприемането за място на извършване на нарушението противоречи на чл. 48, ал. 3 ЗАНН, на която се позовава и СРС.

Същевременно обаче настоящият състав намира, че дори и да се приеме, че се касае за нарушение, то това не е съществено процесуално нарушение – такова, което съществено е ограничило или дори лишило лицето от възможност да разбере и да се защити срещу повдигнатото му административно обвинение.

В подкрепа на тези изводи е формирана трайна практика в различните състави на АССГ, която се споделя и от настоящия състав. Така решение, постановено по адм.д. 401/2024 г. В този смисъл е и решение № 2032 от 25.03.2022 г., постановено по адм. д. № 12143/2021 г. на АССГ, с което е прието, че неправилното посочване на нарушението като извършено в [населено място], вместо по седалището на дружеството не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. В подкрепа на изложеното е и решение № 1941 от 24.03.2015 г., постановено по адм. д. № 10385/2014 г. на АССГ:

По изложените съображения касационната инстанция намира становището на районния съд за допуснати съществени процесуални нарушения, съставляващи самостоятелно основание за отмяна на НП, за постановено при неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК.

Същевременно обаче настоящият състав констатира, че е налице произнасяне по материалната законосъобразност на повдигнатото административно-наказателно обвинение, както и за спазване на процесуалните норми в административно-наказателното производство /с изключение на гореописаните/. Изводите на СРС /за наличие на такова съответствие/ настоящият състав изцяло споделя, поради което на основание чл. 221, ал. 2 АПК препраща към тях.

С оглед на изложеното настоящият състав намира, че следва да бъде отменено решението на СРС и да бъде постановен акт по същество на спора съгласно чл.221, ал.1 от АПК, с който акт да бъде потвърдено НП, предвид материалната му законосъобразност, както и предвид това, че не се установява наличие на допуснати процесуални нарушения в административно-наказателното производство.

По отношение на размера на наложената имуществена санкция и предвид изрично направеното от ответника по касационната жалба евентуално възражение за явна несправедливост на наложеното наказание, съдът намира, че НП следва да бъде изменено.

Приложимата санкционна норма гласи следното:

Чл. 210а. (Нов - ДВ, бр. 64 от 2007 г., в сила от 08.09.2007 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 102 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 61 от 2014 г., в сила от 25.07.2014 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., изм. - ДВ, бр. 20 от 2022 г., в сила от 28.05.2022 г.) За нарушение на чл. 68в, чл. 68г, чл. 68ж, т. 1 - 11, 13, 15, 18 - 27 и чл. 68к, т. 3 - 6 на виновните лица се налага глоба в размер от 1000 до 30 000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 2000 до 50 000 лв.

В НП липсват мотиви защо е определена именно санкцията в размер на 21 000 лв. Ето защо НП следва да бъде отменено в тази му част на основание чл. 63, ал. 7, т. 2, пр. 1 ЗАНН, като следва да се определи наказание в размер на минимума – 2000 лв., предвид това, че нарушението е първо, както и като се вземе предвид размера на предлагания кредит, както и липсата на отегчаващи обстоятелства.

По разноските. При този изход на делото и на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН в полза на касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция, а именно юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл.27е от Наредбата за адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, Административен съд София-град, X касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 3885 от 26.08.2024 г., постановено по НАХД № 4259/2024 г., по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 134 състав, **КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА**

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 002141/20.04.2023 г., издадено от А. Д. - член на КЗП, оправомощен със заповед № 28/13.01.2023г. на председателя на КЗП, с което на основание чл. 210а от ЗЗП на „СТИК-КРЕДИТ“ АД, ЕИК:[ЕИК] като **ИЗМЕНЯ** наложеното административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 21 000 (двадесет и една хиляди) лева за нарушение на чл.68в вр. чл.68г, ал.4 вр.

чл.68д, ал.1, пр.1 ЗЗП като ОПРЕДЕЛЯ административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) лева.
ОСЪЖДА „СТИК-КРЕДИТ“ АД, ЕИК:[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ НА Комисията за защита на потребителите сумата от 100 лв. разноски.
РЕШЕНИЕТО и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.